

Núm. de Protocol: 93-019

S E N T E N C I A N U M . 9 4 - 0 9

PARTS:

Apel.lant: M.E.S.J.L.

Representant: Sra. C.R.S.

Advocat: Sr. M.M.R.

Apel.lada: M.I.Govern

Representant i Advocada: Sra. M.V.T.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Bernard PLAGNET

Magistrats: Lluís Saura Lluvià
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 14 d'abril de 1994.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número 93-019.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Jutjat Administratiu i Fiscal, en la sentència núm. 93-55, dictada el 8 de novembre de 1993, va desestimar la demanda presentada per les entitats N.A.S.A. i M.E.S.J.L., en data de 9 de febrer de 1993, contra el Reglament del cànon sobre electricitat, aprovat pel M.I. Govern en la sessió del dia 22 d'octubre de 1992, publicat al BOPA núm. 15, el 30 d'octubre de 1992. La mateixa sentència declarava que el Reglament esmentat es limita a executar i executa fidelment la Llei del Pressupost per al 1992, en el seu títol IV, i les posteriors disposicions adicionades.

2.- Contra aquesta sentència, la M.E.S.J.L. va presentar recurs d'apel·lació que tingué entrada en el Tribunal Administratiu i Fiscal el 29 de novembre de 1993 i demanava que es revoqués la sentència del Jutjat i que es declarés nul i sense cap efecte el Reglament sobre el cànon d'electricitat, ordenant la restitució de totes les quantitats que s'hagin percebut per la irregular aplicació del Reglament i imposant al M.I. Govern totes les despeses de defensa lletrada i de procurador, amb reserva de reclamació dels danys i perjudicis.

3.- Per diligència de la Secretaria del Tribunal Administratiu i Fiscal de 29 de novembre de 1993 es va donar trasllat de l'escrit d'apel·lació al M.I. Govern, que el va contestar amb l'escrit de 22 de desembre de 1993, demanant la desestimació de la petició deduïda per la part apel·lant i que es declari plenament eficaç i ajustada a dret la part de la sentència apel·lada.

4.- El dia 28 de març de 1994 va tenir lloc la vista pública del recurs, i les parts van al·legar tot allò que van considerar favorable als seus interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia, ja que es tracta de determinar si el M.I. Govern, en aprovar el Reglament del cànon sobre electricitat en la sessió del dia 22 d'octubre de 1992, es va ajustar al Dret en l'exercici de la potestat reglamentària.

Segon.- La part apel·lant inicia el recurs denunciant el defecte d'incongruència de la sentència del Jutjat per no haver fet referència, en la fonamentació jurídica, a totes les qüestions plantejades en la demanda, conculcant, d'aquesta manera, l'article 29 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, que diu que la jurisdicció resoldrà congruentment amb les pretensions formulades per les parts i llurs al·legacions.

De les nombroses observacions que fa la demanda sobre molts aspectes del Reglament, la sentència del Jutjat analitza de manera exhaustiva aquelles que considera de contingut jurídic suficient per merèixer un anàlisi de legalitat, i no fa -com no ha de fer- consideracions sobre les possibles omissions del Reglament, que queden a criteri del legislador, o sobre les dificultats que sorgiran en la seva aplicació.

La sentència no incorre en el vici denunciat ja que es pronuncia (desestimant-la) sobre la pretensió anul·latòria exercida en la demanda i ho fa sense negligir cap de les al·legacions substancials de la part agent.

Tercer.- Per resoldre el recurs cal ordenar cronològicament les disposicions creadores i reguladores del cànon, que són les següents:

a) La Llei del Pressupost per al 1992 (aprovada pel M.I. Consell General en la seva sessió ordinària del dia 31 de juliol de 1992 i publicada al BOPA el 13 d'agost) va crear el cànon sobre electricitat (articles 15 i 16).

b) En la sessió del dia 22 d'octubre de 1992, el M.I. Govern va aprovar el Reglament del cànon sobre electricitat, (publicat al BOPA el 30 d'octubre). L'article 5.3. diu que "No estan subjectes al cànon: b) El consum d'electricitat de l'enllumenat de les vies públiques".

c) Com a conseqüència del recurs presentat per la M.E.S.J.L. contra la Llei del Pressupost demanant que es tingués en compte el subministrament gratuït d'energia elèctrica de la companyia, el M.I. Consell General va modificar la Llei, mitjançant acord de 27 d'octubre de 1992, en el sentit d'afegir, a l'article 16, el següent: "En tots aquells subministraments gratuïts d'energia elèctrica duts a terme per aquestes entitats de distribució diferents de FEDA per a l'enllumenat públic de les corporacions locals, es procedirà a la corresponent deducció del cànon". Aquest redactat va ser publicat al BOPA el 4 de novembre de 1992.

Quart.- La M.E.S.J.L. al·lega que el M.I. Govern no podia aprovar un reglament d'execució d'una Llei abans que es resolgués el recurs presentat contra determinats preceptes que donaven cobertura jurídica a l'exercici de la potestat reglamentària, però aquest argument no pot invalidar, *per se*, el Reglament. D'una banda perquè la presentació del recurs contra la Llei no podia tenir efectes suspensius de la seva vigència, ja que això hagués estat contrari a l'article 9 del Codi de l'Administració, que diu que les normes jurídiques entraran en vigor als quinze dies de llur publicació íntegra, i no hi ha cap norma de suficient rang legal que contradigui aquest precepte. D'un altre costat perquè, un cop publicada la Llei, ja es podia publicar el reglament que l'havia de desenvolupar, i la norma reglamentària només es anul·lable, com veurem tot seguit, si contradiu el text legal i si, per tant, infringeix el principi de jerarquia normativa que recullen els articles 1 i 6 del Codi de l'Administració.

Cinquè.- Des d'aquest punt de vista caldria comparar l'article 5.3.b) del Reglament, que estableix un supòsit de no subjecció, amb l'article 16 (i amb el 15) de la Llei de Pressupostos, que no l'estableix però autoritza al Govern (article 15.5) a elaborar reglamentàriament aquelles mesures necessàries per l'aplicació del cànon. No obstant, aquesta comparació resulta estèril perquè el judici de legalitat del Reglament no s'ha de fer contrastant-lo amb el text legal originari sinó amb el text legal tal com va quedar redactat després de la modificació que hem transcrit en l'apartat c) del tercer fonament de dret, doncs el darrer redactat és l'únic que cal tenir en compte.

Així, en tant que la Llei de pressupostos permet la deducció del cànon per "l'enllumenat públic de les corporacions locals", el Reglament estableix la no subjecció al cànon del consum d'electricitat de "l'enllumenat de les vies públiques",

La diferent redacció d'ambdós textos es vol presentar com una contradicció incompatible en la mesura que el reglamentari restringeix, més que no ho fa la Llei, l'àmbit de la no subjecció, en perjudici dels interessos de la Mútua apel·lant, que no podria deduir el cànon per l'enllumenat que subministra gratuïtament, més enllà del que són rigorosament les vies públiques. La interpretació que en aquest punt fa la sentència del Jutjat és molt coherent, al relacionar el terme "enllumenat públic" amb el context en què va ser adoptada la mesura dels subministraments gratuïts d'energia elèctrica a les corporacions locals, que es limitava a l'enllumenat de les vies

públiques i, eventualment, de la casa comuna, i no pot fer-se extensiu, ni a tota l'energia consumida per les corporacions locals andorranes o pels ens que en depenen, ni a altres activitats que en els darrers temps han anat assumint les corporacions locals.

Per tot el que exposem, és ajustada al dret la sentència recorreguda, que considera que el redactat de l'article 5.3. b) del Reglament del cànon sobre electricitat respecte allò que disposa la Llei del Pressupost per al 1992 en la seva darrera redacció.

Sisè.- Finalment, altres aspectes del recurs d'apel·lació fan referència, de manera general, a la funció recaptadora de les entitats distribuïdores d'energia elèctrica del Principat. El Reglament implica en la gestió del cànon a aquelles entitats que subministren l'energia elèctrica al subjecte passiu, i puntualitza el procediment de gestió. En termes generals, els aspectes de la regulació relatius a elements de procediments o formals propis de l'execució de la Llei no estan inclosos en el concepte de legalitat tributària que estableixen l'article 3 del Codi de l'Administració i l'article 37 de la Constitució.

També es diu que hi ha contradicció en diversos preceptes del Reglament impugnat, que, al referir-se a la base imposable, citen indistintament el consum o la facturació, però en una interpretació sistemàtica de la Llei i el reglament és inqüestionable que el fet imposable és el consum i la base és la facturació, que és el document que palesa el consum.

Setè.- No hi ha circumstàncies que indueixin a la Sala a condemnar el pagament de les costes de l'apel·lació a una sola de les parts.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la M.E.S.J.L. contra la sentència

número 93-35, dictada pel Jutjat Administratiu i Fiscal el 8 de novembre de 1993, que es confirma íntegrament.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors CERVOS PIFARRE